

EHBSO LO2

hoe te beoordelen?

Tijdens de workshop EHBSO bij LO2 van 24 november 2011 kwam er veel input van collega's over hoe zij tegen het beoordelen van EHBSO bij LO2 aankijken. In dit document geeft de workshopleider een overzicht van de overdenkingen, de suggesties en de inzichten van de collega's. Aan het eind probeert hij een voorzichtige en voorlopige conclusie te trekken.

Door: Koen Anthoni

Tijdens de workshop Eerste hulp bij sportongelukken heb ik uitgelegd dat het **kunnen** bieden van hulp (zoals in de eindterm beschreven staat) alleen kan als de kennis aanwezig is. In de powerpoint van de workshop staat de Taxonomie van Bloom waarin de denkniveaus staan ingedeeld op volgorde van complexiteit. Beheersen van een niveau is nodig om een niveau hoger te kunnen denken.

Voorbeeld

Een scheidsrechter kan de regels pas toepassen als hij de regels begrijpt. Om de regels te kunnen begrijpen zal je ze eerst moeten kennen.

Met deze wetenschap pleit ik dus in ieder geval voor een stuk kennisoverdracht. Het toetsen moet vervolgens dan ook gebeuren op kennis-, begrips- en toepassingsniveau.

Praktijktoets

Het liefst zien we de EHBSO als toets in de praktijk, dat komt namelijk het dichtst bij de belevingswereld van de leerling. En dan lopen we tegen een aantal punten aan.

- 1 Hoe ziet die toets eruit?
- 2 Hoe zwaar weegt het?
- 3 Waar kijken we naar?

Iedere school heeft hierin keuzes gemaakt. In de twee workshops kwamen we de volgende keuzes tegen:

- 1 Vormen van het toetsen van de praktijk
  - Toetsen aan de hand van casussen, hiermee pak je de hele range van vaardigheden die nodig zijn in een werkelijke situatie.
    - Individueel, dan ondervang je het 'meeliften' of 'ondersneeuwen'; de leerling moet handelen.
    - In groepjes (2/3 leerlingen), betere aansluiting werkelijkheid, component samenwerken en initiatief nemen komen aan bod.
  - Toetsen van de afzonderlijke technieken. Bijvoorbeeld hoe goed een aangelegd verbandje is.
  - Afnemen van een mondeling met twee 'examinatoren'.
  - Laten volgen van een reanimatieworkshop waarbij een diploma de beoordeling 'voldoende' oplevert.

- 2 Manieren van mee laten tellen van het cijfer.
  - Een handelingsdeel wordt afgesloten.
  - Een cijfer wordt gegeven dat het eindcijfer EHBSO is.
  - Een cijfer gegeven dat in combinatie met een schriftelijke toets het eindcijfer geeft.
- 3 Manieren van beoordelen van de praktijk.
  - Punten toekennen per 'goed' onderdeel.
  - Een indrukcijfer toekennen door de beoordelende docent.
  - Leerlingen elkaar een beoordeling laten geven.

Op het beoordelen is verder ingezoomd en uit de groepen zijn heel uiteenlopende ideeën gekomen. Hieronder een opsomming van welke criteria meegenomen zouden kunnen worden:

- elke blessure een aparte beschrijving (voorbeeld: helpen op de plaats bij bewusteloosheid, gekneusde enkel, gebroken pols etc.). Een docent geeft een willekeurige opdracht aan een leerling om een blessure te behandelen en bekijkt dit aan de hand van de overeenkomstige rubric
- elk punt in de volgorde vanaf het signaleren van de blessure (zoals bijvoorbeeld oranje kruis: let op gevaar, nagaan wat er gebeurd is, geruststellen, hulp inschakelen) apart beoordelen
- voor elke vaardigheid (stabiele zijligging, ICE regel, mitella aanleggen, etc.) een apart criterium maken.

Uiteindelijk is gebleken dat de meeste scholen wel wat zien in een hulpmiddel bij het beoordelen van EHBSO praktijk. Een gemeenschappelijke rubric helpt bij het gericht kunnen kijken aan de hand van vooraf vastgestelde criteria. Op grond van de ideeën van de collega's zijn verschillende rubricen te maken en misschien is dat op dit moment ook het beste om te doen. Pas als de rubricen in de praktijk gebruikt zijn kunnen we een meer gewogen oordeel vellen over de beste manier van het afsluiten van EHBSO. ◀

Contact:

koen.anthoni@gmail.com